

на низкъ, и тогава тя скача съ голѣмъ екотъ и составлява водопадъ (водосокъ). Между прагове-тѣ сѫ извѣстни у насъ Дунавски-тѣ, между Турно-Сѣверинъ и Оршова (Гердашъ). Водопады-тѣ ся различаватъ по высотѣ-тѣ, отъ която пада вода-та, и по количество-то на падающъ-тѣ водѣ. Едни-тѣ и други-тѣ представляватъ великолѣпно зрѣлище. Между водопады-тѣ найзабѣлѣжителни сѫ: Ніагарскій въ Сѣвериѣ Америкѣ, Викторія въ Африкѣ, Шафхаузенскій и Штаубахъ въ Европѣ *).

***) Описаніе Ніагарскаго водопада.** Чини ми ся, че при всичко стараніе, описание-то Ніагарскаго водопада не ся удава, както не ся удава и сниманіе-то на фотографическыя му видѣ. Около водопада има иѣkolко подвижни колыбы за фотографическы сниманія; но тая жива пелена водна, която пръска на небо-то и въ прѣисподнѣкъ, ся явљава на хартіѣ като бѣло, безжизнено пятно.

Кога по желѣзныя пѣтъ приближавашь до водопада, то отъ тѣтене-то на машинѣ-тѣ не чуешь шуменіе-то на падающъ-тѣ водѣ, а поскоро видишь облакъ отъ мъгла, която стои като стѣнь надъ водопада. Но кога присташишь още иѣkolко стѣнки поблизу и чуешь грѣмѣж и свищеніе, тогава си задавашь вопросъ: това ли е Ніагара, това ли е онай водопадъ, за когото ни сѫ приказвали още отъ пелены, като за иѣкое чудо, и кѣмъ тоя ли водопадъ летимъ съ наше-то воображеніе? Като да ти е жаль за прѣжнѣ-то очарованіе. Азъ не мыслехъ да го сравнивамъ, но чудна работа, още и Рейхенбахъ ми ся видѣхъ много похубавы. Таково несгодно впечатлѣніе обаче не остава на дѣлго; то трае, до гдѣто не свалишь отъ себе пѣтие-тѣ торбѣ, додѣто не ти даджъ стаїшь въ гостиницѣ-тѣ, додѣто найпослѣ не присташишь до прозореца на отеля (хава), който ся замира иѣkolко дадечко отъ водопада, каквото да